

[Erhard Jakobsen]

spektører, de er socialinspektører. Lad dem holde sig til det! Skomager, bliv ved din læst! Jeg vil rigtignok nødig forelægge i skat-udvalget det, som socialinspektørerne her er kommet med. Fru Agnete Laustsen fik jo ikke slutningen med. Jeg skal ikke trætte forsamlingen her med at læse det op, for det er fuldstændig overflødig, det er noget misk-mask, som jeg godt forstår udvalget ikke har gidet overhovedet beskæftige sig med.

Men jeg har ikke set noget alternativ fra andre partiers side. De ændringsforslag, der ligger her i dag fra Vs og Ks side, er i og for sig fornuftige, og hvis vi ikke var med i et forlig med andre partier, kunne vi sikkert stemme for nogle af dem, men det er vi altså, og det ved disse partier; ændringsforslagene er nærmest stillet for at drille os, og det må man da gerne. Det har man jo kunnet opleve hundrede gange før herinde, så hvorfor så ikke én gang til? Det bliver man ikke engang træt af, man noterer det bare: nu er det hundrede og én, og det er helt i orden.

Men det, der er vigtigt for mig at få fastslået til sidst, er dette: der bliver ikke nogen anden fase med centrum-demokraternes gode vilje, og det gør der ikke af den grund, at det ville betyde, at renterne af gæld så også skulle væk, når man skulle til at bedømme, hvor høj socialindkomsten er. Der er ikke tvivl om – det ved jeg fra en udmærket diskussion, vi havde i Radiotinget – at det var det vigtigste moment i det hele; det er dér, de mange penge ligger, det ved folk fra skat-udvalget. De mange penge ligger i dette med rentefradraget, og så langtfra at have banet vej for denne anden fase mener vi tværtimod at have været med til at sætte en spærrebom op, for nu er der mindre grund til at gå videre med tanken om socialindkomst, efter at nogle ting er rettet. Det kunne have været gjort mere behændigt, og det kunne være gjort bedre, det skal vi ikke betvivle, men der er trukket nogle af de værste urimeligheder ud. Derved vil agitationen for en socialindkomst være svagere stillet, end den har været før, og derfor mener vi så langtfra, at vort parti har været med til at bane vej for en anden fase; vi har tværtimod været med til at spærre for en anden fase. Og har det ikke været effektivt nok, er vi gerne til rådighed for alle bestræbelser, hvorved vi spærre for en anden fase i denne udvikling, hvori vi mener, der har været noget

skævt, og hvor der endnu kan være mindre ting at rette, men hvor i hvert fald rentefradragsretten ikke skal afskaffes ad den bagevej, der er tale om her.

Jeg håber hermed, at ikke nogen mere gider diskutere med centrum-demokraterne, om de vil medvirke til den anden fase. Det skulle hermed være sagt klart og tydeligt.

Jeg erkender, at dette har meget lidt med en anden behandling at gøre, men det er baggrund for vore ikke skuffede forventninger om, at denne debat nok ville blive politisk. Derfor dette indlæg, som hører mere hjemme under første end under anden behandling, det erkender jeg.

(Kort bemærkning).

Birthe Nielsen (SF):

Hr. Erhard Jakobsen kommenterede, hvilke indtægter og grupper der vil blive ramt, og sagde, at det var en høj indtægt, hvis man havde 170.000 kr. Det er det imidlertid ikke, når det er to indtægter, vi snakker om, og det er det, det drejer sig om; så er det ganske jævne lønmodtagere. Jeg sagde, da jeg var heroppe tidligere, at det er decideret den gruppe, der bliver ramt, fordi man ikke får fat i de mennesker, der virkelig har formuerne; de har stadig væk fradrag på selv-angivelsen, og derfor vil det stadig væk være uretfærdigt. Det er nemlig nemmere at ramme denne gruppe, fordi den ikke har fidusfradrag og ikke har muligheder for at afskrive og alle disse andre ting, som den anden befolkningsgruppe har, som netop har penge, og det er derfor, det er uretfærdigt.

Dertil vil jeg stadig væk fastholde, at de lovforslag, vi har til behandling i dag, bryder med det forsikringsprincip, som vi har haft i Danmark, siden det blev indført med Steinckes socialreform i 1933, og hvorefter alle mennesker havde ret til de og de ting. I dag er der ingen, der har ret til ret meget mere efter dette. Jeg synes, det er noget væsentligt, at vi i dag står over for en helt ny socialpolitik i Danmarkshistorien, og det bliver endnu mere uforståeligt for de mennesker, der skal have disse ydelser, fordi man stadig væk opererer med forskellige indtægtsgrænser. Hvis det er ungdomsydelsen, er det 70.000 kr., forældrene må tjene, er det børnetilskud, er det 128.000 kr., og så fremdeles. Det er